

ABSTRAKT

Cílem této práce je analyzovat tři dominantní aspekty poezie Roberta Frosta: za prvé jeho vztah s emersonismem, dále s americkým nacionalismem, a nakonec s přírodou. Mimo formu a důraz na rytmus a metrum jsou tyto tři aspekty do velké míry charakteristické pro Frostovu poezii, opakující se v celé řadě jeho básní. Analýza těchto aspektů poskytuje obsáhlý náhled na básníkovu dílo a osvětluje jeho jedinečný styl, rozpoznatelný svou hrou s představivostí, často opomíjenou nejednoznačností a dokonce obskurností.

Analýza bude provedena na základě detailního čtení Frostových básní, dostupných kritických zdrojů a skrze srovnání s autory, kteří se zabývají stejnými tématy a jejichž práce ovlivnila Frostovo dílo. U emersonismu bude Frostovo dílo srovnáno s Emersonovými eseji a díly Thoreaua a Whitmana. Tito tři autoři měli na Frosta zásadní vliv. Zejména jejich koncepty individualismu, samostatnosti a života ve společnosti lze vysledovat v některých z Frostových nejznámějších básních jako je 'The Road Not Taken' či 'Mending Wall'. Frostovo pojetí těchto konceptů je však komplexnější, než se všeobecně považuje. Jeho práce s těmito tématy přináší především nejednoznačné výsledky.

Vzhledem k tomu, že je individualismus koncept, který na půdě Spojených států často splývá s nacionalismem, je to téma, kterým se také podrobně zabývali autoři z Emersonovy linie. Z toho důvodu budou pro analýzu v druhé kapitole opět zásadní díla Emersona, Thoreaua a Whitmana, společně s vlivy, které lze vysledovat až k počátkům dějin Spojených států a odkazu Jeffersona. Frostův nacionalismus je však nutné analyzovat také v kontextu událostí, které probíhaly za jeho života. Konkrétně zavedení Nového údělu, studená válka a neméně důležitá inaugurace prezidenta Kennedyho, na které Frost odrecitoval svou báseň 'The Gift Outright'. V tomto kontextu se americký nacionalismus – jakožto opoziční koncept k socialismu – stává ještě důležitějším pro Frostovu poezii. Ve druhé kapitole nesmí být opomenut ani básníkův podíl na utváření národního uvědomění.

V poslední kapitole budu analyzovat pravděpodobně nejvýraznější téma Frostovy poezie, kterým je příroda. Frost strávil velkou část svého života v Nové Anglii. Léta žil na svých farmách nejprve v New Havenu a následně ve Vermontu. Z toho důvodu kopíruje příroda vyobrazená v jeho básních novo-anglický venkov s jeho dlouhými tvrdými zimami, životadárným jarem a hlubokými lesy. I přesto nelze Frosta považovat za autora přírodní lyriky. Příroda v jeho básních je živel, se kterým musí lidstvo neustále bojovat. Tento boj může přinést jak radost, tak i zoufalství. Na rozdíl od romantiků a transcendentalistů (Thoreau a Emerson), Frost v přírodě nenachází božskost, ani všudypřítomnou laskavost. Na místo toho využívá přírodní výjevy ke zkoumání lidské mysli.